तदारूढश् च सहसा गन्तुं प्रववृते ततः,
विदूषको ऽपि तं तूष्णीम् अन्वगच्छद् अलक्षितः । 157
नातिदूरम् अतिक्रम्य स ददर्श विदूषकः
शून्यं कात्यायनीमूर्तिसनाथं देवतागृहं । 158
तत्र 'अवतीर्य वेतालस्कन्धात् प्रव्राजकस् ततः
विवेश गर्भभवनं, वेतालो ऽप्य् अपतद् भुवि । 159
विदूषकश् च तत्र 'आसीद् युक्त्या पश्यन्न् अलक्षितः,
प्रव्राजको ऽपि संपूज्य तत्र देवीं व्यजिज्ञपत् । 160
तुष्टा 'असि यदि, तद् देवि देहि मे वरम् ईप्सितं,
अन्यथा 'आत्मोपहारेण प्रीणामि भवतीम् अहं । 161
इत्य् उक्तवन्तं तं तीव्रमन्त्रसाधनगर्वितं
प्रव्राजकं जगाद 'एवं बाणी गर्भगृहोद्गता । 162
आदित्यसेननृपतेः सुताम् आनीय कन्यकां
उपहारीकुरुष्व 'इह, ततः प्राप्स्यसि वाञ्छितं । 163
एतच् छ्रुत्वा स निर्गत्य करेण 'आहत्य तं पुनः
प्रव्राड् उत्थापयामास वेतालं मुक्तफूत्कृतिं । 164
तस्य च स्कन्धम् आरुह्य निर्यद्वक्त्रानलार्चिषः
आनेतुं राजपुत्रीं ताम् उत्पत्य नभसा ययौ । 165
विदूषको ऽपि तत् सर्वं दृष्ट्वा तत्र व्यचिन्तयत्,
कथं राज्ञः सुता 'अनेन हन्यते मयि जीवति । 166

Digitized by Google